

نگاه حمایتی ناظران از داوران و تبعات آن!

برای از کار درآمدن خوب یک مسابقه چند عامل دست به دست هم می دهند. همکاری بازیکنان، مربیان، داوران و ناظران یک مسابقه باعث می شود که یک دیدار از جذابیت بالایی برخوردار شود و البته عدم این همکاری به هر شکل و دلیلی می تواند از جذابیت ها کم کند.

با این اوصاف اگر چه این تعامل باعث می شود که بیشتر مسابقات در هر سطحی بدون هیچ درگیری پیاپی پذیرد اما بالاخره اتفاق می افتد مسابقاتی که انتقادات، اعتراضات و حاشیه هایی را به همراه دارد مثل همه مواردی که در کلیه مسابقات در سایر کشورها نیز مشاهده می شود و به همین جهت هم هست که در بروز هر اتفاقی، پیش بینی هایی صورت گرفته و قوانین و مقررات تنبیهات و جرایمی را برای خاطیان در نظر گرفته است که متناسب با تخلف یا تخطی صورت پذیرفته، اعمال می شود.

امادر این راستا قسمت زبانی از این تنبیهات و یا جرایم در مسابقات بسکتبال ایران متوجه بازیکنان، مربیان، کادرفنی و سرپرستی تیمهاست در حالیکه کمترین این سهم شامل حال داوران، ناظران و... می شود در حالیکه در شرایط مشابه در مسابقات کشورهای دیگر این سهم تناسب بیشتری دارد! اما واقعاً چه موردی یا مواردی باعث می شود تا عموماً خاطیان بازیکنان، مربیان و... باشند و آنانکه مبری از خطا هستند، داوران و ناظران؟!

شاید یکی از اصلی ترین دلایل، گزارشات راضی کننده ناظران مسابقات از عملکرد داوران در هر شرایطی باشد که البته این نوع حمایت می تواند امر را آنچنان بر برخی از داوران که البته اگر چه تعداد آنان نسبت به سایر داوران پر تلاش و متواضع بسیار کمتر است اما همین تعداد کم هم برای جامعه زحمتکش داوران زیاد است، مشتبه کند که بواقع آنان گل بی عیب هستند و پارا از این هم فراتر گذاشته و در برخی از محافل و مجالس عنوان می کنند با توجه به اینکه آنان به کلیه قوانین احاطه دارند و به روز و در مقابل ناظران موسسید کرده هایی هستند که فقط برای در صحنه بودن! به نظارت گماره می شوند و گرنه حرفی برای گفتن ندارند و از قوانین دور هستند بنابراین ناظران نمی توانند در هیچ شرایطی به آنان تذکر بدهند و گزارشاتی انتقاد آمیز در مورد عملکرد آنان تهیه کنند. البته شاید این اظهار نظر باز گردد به عکس العمل برخی از ناظران که زمانیکه از سوی تیمی از عملکرد داوران بازی به حق مورد انتقاد قرار می گیرند سریعاً بازی را عوض کرده و به دست اندر کاران تیم یادآوری می کنند که مثلاً چرا فلان بازیکن شما اشتباه کرد یا چرا مثلاً پنالتی را گل نزدیدی یا...؟ غافل از اینکه آنچه را که یک ناظر در فاصله زمانی یک مسابقه از یک تیم می بیند واقعاً کادرفنی آن تیم بهتر و کاملتر می بیند و ناظر اصولاً در این جایگاه نیست که چنین مواردی را به کادرفنی یک تیم یادآوری کند بلکه حتی اگر می خواهد از داورش حمایت کند بهتر است راه دیگری انتخاب کند چرا که اصولاً روی آوردن به چنین توجیهاتی که به آن اشاره شد، یعنی دور شدن ناظر از تمرکز لازم برای ارزیابی کادر داور چرا که مگر می شود مثلاً یک ناظر هم تمرکز لازم را برای ارزیابی کادر داورانش داشته باشد و هم تمرکز لازم را برای پیدا کردن اشتباهات تیمهای در حال بازی، بخصوص که برای داشتن توجیهات لازم در حمایت از داورش، شاید لازم باشد تمرکزش به ارزیابی کار تیمها بیشتر از تمرکز ارزیابی کار داوران باشد!

اما آنجا که ذهن بسکتبال چندان به خاطر ندارد که در هر شرایطی، ناظران گزارشاتی طبق واقعیت هایی که باعث تنش هایی شده است به مسئولین مربوطه ارائه کرده باشند چرا که در این صورت داوران که مورد تنبیه و توبیخ قرار می گرفتند از آنچه که تا به امروز عنوان شده، بیشتر بودند و حتی شاید اگر قرار بود تصمیمات گرفته شده در مورد بازی توزین الکترونیک و ذوب آهن در فصل گذشته لیگ برتر با توجه به گزارش ناظر اعمال شود قطعاً موضوع به چیز دیگری غیر از محرومیت داوران و ناظران مسابقه ختم می شد یا صحنه ای که در بازی مهرام و فولاد ماهان آنچنان واضح بود اما ناظرها دور ماند باعث محرومیت داور نمی شد و...

بنابراین از آنجا که تمام باشگاههای سراسر کشور سرمایه های بسکتبال هستند که در این شرایط اقتصادی نه چندان مطلوب با مشکلات فراوان تیمهایی را راهی مسابقات می کنند بنابراین انصاف نیست

که شرایط باعث دلزدگی آنها شود و از طرفی از آنجا که در بسیاری از تیمها جوانان و جوانانی توپ می زنند که انتظار روپوش شدن و باوقیعتها را به جای توجیهات از بزرگترها دارند و مهمتر از همه اینکه برخلاف آنچه برخی از ناظران در ذهن خود ساخته اند که مسئولین مربوطه در فدراسیون بسکتبال از آنان انتظار دارند که در پایان هر مسابقه، حتی الامکان گزارش مبنی بر به خیر و خوشی به پایان رسیدن مسابقه به آنان بدهند در عموم محدود بازیهایی که با انتقاد یا اعتراض تیمی مواجه می شود ناظران کاملاً یک جانبه و با چشم پوشی بر برخی از واقیعتها از تمام عملکرد داوران مسابقه حمایت و دفاع کرده و معترضان و منتقدان را متخلف معرفی می کنند. اما آیا واقعا وظایف تعریف شده ناظران از نظر فدراسیون جهانی بسکتبال هم همین است.

جلیل یعقوب زاده این موضوع را در خبرگزاری بسکتبال بررسی کرده است و چنین عنوان می کند: از نظر فنیبا کنترل مربیان، نیمکت، داخل زمین، همه و همه به عهده سرداور است و تا زمانی که مشکلی پیش نیامده تنها سرداور است که تعیین کننده است. فقط زمانی ناظر وارد حیطه می شود که سرداور مسابقه لازم بداند اما در ایران برخی داوران داخل زمین را کنترل می کنند و ناظرین وظیفه کنترل نیمکت تیمها، مربیان، میزداوری، داوران و حتی تماشاچیان را نیز دارند که این حجم کنترلی بالا در بحث نظارتی بازی خدشه وارد خواهد کرد. در فیبا به ناظرین هیچ توصیه ای مبنی بر بحث و مجادله با مربیان، تماشاچیان، دخالت مستقیم در کار داوری و تحلیل بازی ها نیامده و در کلیه توصیه نامه ها صراحتاً وظایف ناظرین را کمک به برگزاری آرام مسابقه اعلام کرده اند.

درخشش سوپرمن و شکست خانگی ایندیانا

«دواید هوارد» بازیکن تنومندی است که به واقع در بسکتبال امریکا به سوپرمن معروف است، بازیکنی که با شنلی رویایی در سالهای قبل در مسابقات دانکلینگ درخششی بی نظیر داشت و پرش افقی او در فضا بواقع تصویری مشابه از سوپرمن برای او ثبت کرد. هوارد که اگر چه از نظر قامت با بازیکنان پست سه و نه نهایتاً چهار مشابه است اما توانمندی های بیش از حد، او را به یک بازیکن تعیین کننده در پست پنج تبدیل کرده، ستون اصلی تیم «اورلاندو مجیک» در موفقیت های این تیم در «N.B.A» است تا جایی که به واسطه درخشش این بازیکن اورلاندوئی ها توانستند اولین باخت خانگی را به تیم «ایندیانا» تحمیل کنند. هوارد در این بازی با کسب امتیازات پی در پی، ریباندها و بلاک شات ها تعیین کننده ترین بازیکن در پیروزی ۱۰۲ بر ۸۳ تیمش مقابل ایندیانا بی هابود که ۲۴ امتیاز «آندر سون» از ایندیانا هم حتی باعث نشد اختلاف امتیازات کم شود.

